

**สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ
แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

**The Problems and Guidelines Related to Academic Administration of the
Champasak Buddhist University in Paxe, Champasak, Lao PDR**

แสงสะหวัน สีสันโก¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสักประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสักประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประชากรที่ใช้วิจัยคือ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน วิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2561 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 41 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่า z ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสักจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน
3. ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก พบว่า
 - 3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาพบว่า เนื้อหาหลักสูตรมีเนื้อหาเกินไปและเนื้อหาบางเรื่องโดยเฉพาะวิชาพุทธศาสนายากเกินไป เช่น ภาษาบาลี ธรรมวินัยภาษาบาลี แนวทาง คือ มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนและผู้สอนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โดยนำหลักสูตรจากประเทศเพื่อนบ้านมาปรับใหม่ เช่น อินเดีย พม่า และไทย อบรมอาจารย์ให้มีความรู้ด้านภาษาบาลีและไอซีทีมากขึ้น
 - 3.2. ด้านการจัดการจัดการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า เวลาเรียนไม่เพียงพอเนื่องจากต้องฉันภัตตาหารเพลก่อนเข้าเรียนแต่เนื้อหาที่ต้องเรียนหลักสูตรปกติสายสามัญและยังต้องเรียนเพิ่มวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอน วิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา แนวทาง คือ เพิ่มเวลาเรียนโดยมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมากขึ้น เน้นการใช้สื่อไอซีที เข้ามาช่วยในการสอนให้มากขึ้น มีการปรับวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา เป็นการเดินจงกรม ศิลปศึกษา เป็นการเทศน์แสดงธรรมเทศนา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า ยังขาดตำรา เอกสารการสอน ที่ทันสมัย สื่อไม่ทันสมัย ขาดผู้เชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อการสอน ห้องสมุดมีผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย เอกสารไม่ทันสมัยแนวทาง คือ สนับสนุนให้ผลิตสื่อการสอนในรายวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สนับสนุนการใช้สื่อออนไลน์และอินเทอร์เน็ต

3.4 ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาพบว่า ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนโดยเฉพาะวิชาทาง พระพุทธศาสนา เช่น ธรรมะบาลี ซึ่งไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงและการนำไปใช้ในอนาคต อาจารย์ผู้สอนที่เป็น พระภิกษุ มีกิจนิมนต์มาก ส่งผลต่อการประเมินผลการเรียนการสอน แนวทาง คือ ปรับวิชาเรียนให้มีความ สอดคล้องเหมาะสมทันสมัยกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปมากขึ้น เช่นการประยุกต์ใช้ธรรมะบาลีกับชีวิตประจำวัน กรณีติดกิจนิมนต์ให้มีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและนำเสนองานหรือการสอนชดเชย

3.5 ด้านห้องสมุด ปัญหาพบว่า ยังขาดแคลนหนังสือ ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งานและ เอกสารที่เป็นปัจจุบันทันสมัย ผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย แนวทางคือ จัดหาเอกสาร ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอ สนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้น

3.6 ด้านการนิเทศภายใน ปัญหาพบว่า ยังขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศมาให้ความรู้ด้านการนิเทศ แก่ครู ในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ แนวทางคือ เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการ เรียนการสอน จัดให้มีการประชุมทุกวันจันทร์ ติดตามสอบถามงานต่าง ๆ และให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ร่วมกันในทุกด้าน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์

ABSTRACT

The research aimed to study the states of academic administration of the Champasak Buddhist University in Paxe, Champasak, Lao PDR, to compare the states of academic administration of the university under study as classified by positions and working experience, and to explore the problems and guidelines for academic administration of the Champasak Buddhist University.

The population used in the research comprised executives and faculty members numbering 50 in the 2018 academic year. The research instruments were an in-depth interview and a five-rating scale questionnaire of a confidence value equivalent to .91. Statistics used in data analysis were percentage, means, standard deviation and Z-test. **The research findings were as follows.**

1. The overall academic performance of the Buddhist University in the study was at a high level.

2. A comparison of the academic administration of the Champasak Buddhist University as classified by positions and working experience did not find any difference.

3. As for the problems and guidelines related to academic administration, the following were found.

3.1 As regards the curriculum and use of the curriculum, it was found that the content was excessive and some parts, particularly related to Buddhism, were too difficult for learners. The guidelines were the curriculum should be in conformity with and suitable with learners and teachers. The curriculum should be adapted based on the curriculums used in neighboring countries like India, Burma and Thailand.

3.2 Regarding the teaching and learning management, it was found that time for study was inadequate. This was because monks and novices had to take a lunch break. In addition to learning common subjects, they were to study Buddhist subjects. The guidelines to deal with this were there should be longer period for the study. Assignments should be

given to make learners study by themselves. For the set goals to succeed, we technology should be utilized.

3.3 As regards instructional media, it was found that course books, and documents were not updated. The teaching media were outdated. There were no experts to produce instructional media. The solution was there should be support to produce instructional production in different disciplines. In addition, learners should be encouraged to use more online learning and the Internet.

3.4 Given the measurement and evaluation, it was found that learners were not enthusiastic to learn Buddhist subjects. Apart from this, teachers who were Buddhist monks could not totally commit themselves to the teaching task as they were engaged with other Buddhist tasks. To deal with this problem, the subjects were to be adapted suitable to conform with the changing world. Buddhist study had to be applicable to a daily life of learners.

3.5 Concerning the library, there were no updated and new texts. The books available were not sufficient for the needs of students and teachers. Importantly, very few learners had exhausted or utilized the learning source. To deal with this problem, more learning sources should be secured and attempt should be made to encourage learners to use the Internet more.

3.6 On the internal supervision, there were no experts on this discipline who were capable of giving valuable knowledge to teachers. The solution was the experts in some disciplines should be invited to train teachers.

Keywords: Academic Administration, Buddhist University.

บทนำ

งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา เป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพของนักเรียนบรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาประเภทใด งานด้านวิชาการเป็นงานส่วนใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นศูนย์กลางที่ครอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ ดังนั้น สถานศึกษาใดที่งานวิชาการก้าวหน้าหรือเป็นเลิศ สถานศึกษานั้นมักมีชื่อเสียง เป็นที่นิยมและยอมรับ ส่วนสถานศึกษาใดที่มีงานวิชาการล้าหลังหรือไม่เป็นเลิศ สถานศึกษานั้นจะไม่เป็นที่นิยมของสังคม ขาดความศรัทธา มักเสื่อมถอยไม่เป็นที่ยอมรับ (ปรียาพรวงศ์ อนุตรโรจน์ 2546: 5) การบริหารงานวิชาการ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังนั้นมาตรฐานของงานวิชาการจึงเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาหรือโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้ความสำคัญในงานวิชาการ มีความเข้าใจขอบข่ายของงานและภารกิจหน้าที่ของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี ต้องสนใจและเข้าใจลึกซึ้งโดยมุ่งประโยชน์เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงอาจกล่าวได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้นในสถานศึกษา (ไพบุลย์ กุลมงคล 2546: 13) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงซึ่งในสถานศึกษานั้นจะเห็นได้ว่า หัวใจของสถานศึกษาอยู่ที่ การบริหารงานวิชาการ มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ อุทัย บุญประเสริฐกล่าวว่า งานสำคัญของโรงเรียนคืองานวิชาการ ถ้าหากโรงเรียนดำเนินงานผิดพลาดทางวิชาการ ก็

น่าจะพิจารณาได้ว่าโรงเรียนนั้นประสบความสำเร็จในทางตรงกันข้ามโรงเรียนใดที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนนั้นก็สมควรที่จะได้รับการยกย่อง ยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่ดำเนินการกิจของโรงเรียนได้ผล ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 17) ได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า ความสำเร็จของสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ

วิทยาลัยสงฆ์จำปาสักได้มีการบริหารจัดการงานด้านการศึกษายู่ 3 ส่วน คือ 1) ฝ่ายวิชาการ 2) ฝ่ายบริหาร 3) ฝ่ายกิจการ โดยฝ่ายกิจการ ได้พัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยเสริมขยายหลักสูตรขึ้นเพิ่มเป็น 5 สาขา คือ สาขาพุทธศาสตร์ สาขาครุศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาธรรมศาสตร์ และสาขาภาษาอังกฤษ ใน 5 สาขานี้ได้ทำให้วิทยาลัยสงฆ์จำปาสักมีบทบาทในการบริหารงานของคณะครูอาจารย์ยังสามารถเปลี่ยนจากอนุปริญญา (ชั้นสูง) เป็นปริญญาตรีอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสักเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและทันสมัยใหม่ จำเป็นต้องอาศัยวิทยาการด้านการจัดการบริหารเข้ามาสนับสนุนองค์กร เพื่อเสริมพลังการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรอย่างต่อเนื่องเสมอ รวมทั้งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาสนับสนุน ด้านฐานข้อมูล การสร้างบุคลากรในองค์กรให้มีความสามารถการบริหารจัดการ มีการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ การสร้างความเป็นธรรมความเสมอภาคในองค์กร การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ มีการประสานประโยชน์ สร้างความร่วมมือ การกระจายอำนาจที่เหมาะสม จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อนำองค์กรเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ และความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน ของระบบทุนนิยมในปัจจุบัน ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา พบว่า วิทยาลัยสงฆ์จำปาสักที่ผ่านมาทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนการบริหารงานวิชาการเป็นสำคัญแต่จากการพิจารณาผลการบริหารจัดการศึกษาทางด้านวิชาการนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจทั้ง ๆ ที่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต่างทุ่มเทมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวเป็นประเด็นที่น่าสนใจจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์วางแผนปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของ วิทยาลัยสงฆ์ จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยสังเคราะห์สรุปได้ จำนวน 6 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านห้องสมุด
6. ด้านการนิเทศภายใน

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน สังกัดวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปีการศึกษา 2561 รวมทั้งหมด จำนวนทั้งหมด 50 คน

ประชากรในการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 8 คน ประกอบด้วย ตัวแทนผู้บริหารจำนวน 2 คน หัวหน้าหมวดวิชา 3 คน ตัวแทนอาจารย์ผู้สอน จำนวน 3 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ จำแนกเป็น

1.1 ตำแหน่ง

1.1.1 ผู้บริหาร

1.1.2 อาจารย์ผู้สอน

- 1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

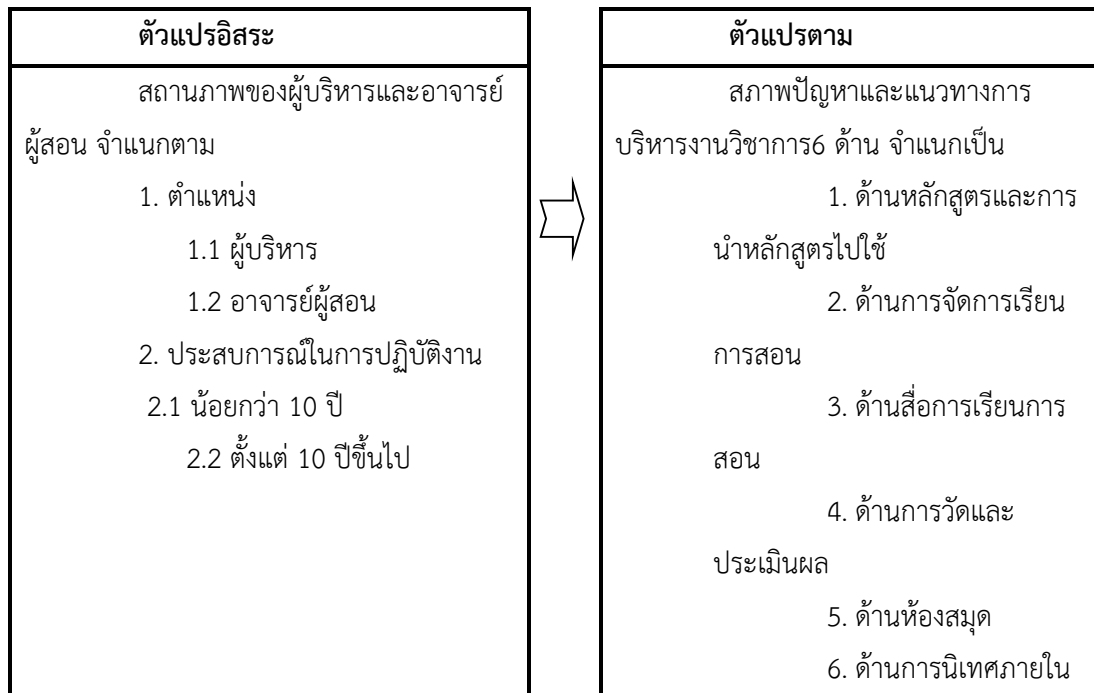
1.2.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ สังกัดวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.5 ด้านห้องสมุด
- 2.6 ด้านการนิเทศภายใน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก 6 ด้าน คือ 1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน 3. ด้านสื่อการเรียนการสอน 4. ด้านการวัดและประเมินผล 5. ด้านห้องสมุด 6. ด้านการนิเทศภายใน

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน 3. ด้านสื่อการเรียนการสอน 4. ด้านการวัดและประเมินผล 5. ด้านห้องสมุด 6. ด้านการนิเทศภายใน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้เท่ากับ .91

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนสรุปเป็นกรอบของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามและประมวลข้อมูลและความรู้ที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากตัวอย่างเพื่อศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ทั้งโดยรวมรายด้านและรายข้อ
3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่โดยการทดสอบค่าซี (z-test)

4. การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศภายใน อยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศภายในด้านห้องสมุด อยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปาน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งโดยรวมไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านการนิเทศภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า

3.1) ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาพบว่า เนื้อหาหลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไปและเนื้อหาบางเรื่องโดยเฉพาะวิชาพุทธศาสนายากเกินไป เช่น ภาษาบาลี ธรรมวินัยภาษาบาลี ต้องเรียนเนื้อหาจากหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและจากสำนักพระพุทธศาสนา แนวทางคือ มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนและผู้สอนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โดยนำหลักสูตรจากประเทศเพื่อนบ้านมาปรับใหม่ เช่น อินเดีย พม่า และไทย อบรมอาจารย์ให้มีความรู้ด้านภาษาบาลี และไอซีทีมากขึ้น

3.2) ด้านการจัดการจัดการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า เวลาเรียนไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะเริ่มเรียนเวลา 12.30 น. และเลิกเวลา 16.30 เนื่องจากต้องฉันภัตตาหารเพลก่อนเข้าเรียนแต่เนื้อหาที่ต้องเรียนหลักสูตรปกติสายสามัญและยังต้องเรียนเพิ่มวิชาทางพระพุทธศาสนา ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา แนวทางคือ เพิ่มเวลาเรียนโดยมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมากขึ้น เน้นการใช้สื่อไอซีที เข้ามาช่วยในการสอนให้มากขึ้น มีการปรับวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา เป็น การเดินจงกรม ศิลปศึกษา เป็นการเทศน์ การแสดงธรรมเทศนา

3.3) ด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า ยังขาดตำรา เอกสารการสอน ที่ทันสมัย สื่อไม่ทันสมัย ขาดผู้เชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อการสอน ห้องสมุดมีผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย เอกสารไม่ทันสมัย แนวทางคือ สนับสนุนให้ผลิตสื่อการสอนในรายวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สนับสนุนการใช้สื่อออนไลน์และอินเทอร์เน็ต

3.4) ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาพบว่า ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนโดยเฉพาะวิชาทาง พระพุทธศาสนา เช่น ธรรมะบาลี ซึ่งไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงและการนำไปใช้ในอนาคต อาจารย์ผู้สอนที่เป็น พระภิกษุ มีกิจนิมนต์มาก ส่งผลต่อการประเมินผลการเรียนการสอน แนวทางคือ ปรับวิชาเรียนให้มีความ สอดคล้องเหมาะสมทันสมัยกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปมากขึ้น เช่นการประยุกต์ใช้ธรรมะบาลีกับชีวิตประจำวัน กรณีติดกิจนิมนต์ให้มีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและนำเสนองานหรือการสอนชดเชย

3.5) ด้านห้องสมุด ปัญหาพบว่า ยังขาดแคลนหนังสือ ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งานและ เอกสารที่เป็นปัจจุบันทันสมัย ผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย แนวทางคือ จัดหาเอกสาร ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอ สนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้น

3.6) ด้านการนิเทศภายใน ปัญหาพบว่า ยังขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศมาให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ ครู ในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ แนวทางคือ เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการเรียน การสอน จัดให้มีการประชุมทุกวันจันทร์ ติดตามสอบถามงานต่าง ๆ ที่ยังคงค้างคาและไม่เข้าใจให้ข้อคิดเห็นในการ ทำงานร่วมกันในทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก ยกเว้นด้านการวัดประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากวิทยาลัยสงฆ์จำปาสักมีสภาพในการบริหารงานวิชาการใน หลาย ๆ เรื่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัยส่งเสริม พัฒนาให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถใน งานวิชาการในทุก ๆ ด้านดังนั้นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานวิชาการให้มีความสอดคล้องกับโลกยุค ปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ วรรณพันธ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบางไถ่เถื่อน (ตันติวิสิษฐ์ ประชานุกุล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับ มาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาครูและด้านสื่อการเรียน การสอนและกิจกรรมห้องสมุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุก ด้านอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมห้องสมุด ด้าน การจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาครูด้าน กิจกรรมนักเรียน ด้านการวัดและประเมินผลเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามสภาพ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในภาพรวม ของครูสูงกว่าผู้บริหารและปัญหาการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสูงกว่าครู

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมองเห็นสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ไปในทิศทางเดียวกันและเพื่อปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด สอดคล้องกับ นิลวรรณ วัฒนา (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรีมีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และที่ตั้งโรงเรียน พบว่ามีสภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีการจำแนกตาม สถานภาพ และรูปแบบการวัดผลชั้นเรียน พบว่า มีสภาพปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน การศึกษาปัญหา พบมากที่สุดด้านบุคลากรขาดความรู้ ในการบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ การขาดแคลนบุคลากรบุคลากรขาดทักษะในการปฏิบัติงาน การขาดงบประมาณในการพัฒนา มีข้อเสนอแนะคือ การจัดอบรม การทำคู่มือการปฏิบัติงานโดยศึกษาการพัฒนาหลักสูตร การติดตามอย่างต่อเนื่องโดยศึกษานิเทศก์ และการระดมทรัพยากร จากทุกภาคส่วนมาสนับสนุนการบริหาร

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกันมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมองเห็นสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก มีมุมมองการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและมีความทันสมัยในทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อวิทยาลัยสงฆ์จำปาสักให้มากที่สุด สอดคล้องกับ อติพงษ์ สุขนาค (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านทุ่งกรด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าขั้นตอนการวางแผนการบริหารงานวิชาการประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การค้นหาโอกาสและการพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นการแสวงหาโอกาสให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ การเลือกแนวทางที่ดีที่สุดและกำหนดจุดมุ่งหมาย การตรวจสอบแบบการทบทวนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนการบริหารงานวิชาการ จำนวน 50 รูปแบบ จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา จำนวน 8 รูปแบบ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีจำนวน 12 รูปแบบ 3) ด้านการนิเทศการศึกษา จำนวน 13 รูปแบบ 4) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา มีจำนวน 7 รูปแบบ 5) การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีจำนวน 10 รูปแบบผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนบ้านทุ่งกรด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ทั้ง 50 รูปแบบมีแนวทางดำเนินการในการปฏิบัติ และมีตัวชี้วัด (KPI) เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

4. ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า

ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาพบว่า เนื้อหาหลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไปและเนื้อหาบางเรื่องโดยเฉพาะวิชาพุทธศาสนายากเกินไป เช่นภาษาบาลี ธรรมวินัยภาษาบาลี ต้องเรียนเนื้อหาจากหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและจากสำนักพระพุทธศาสนา แนวทางคือ มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนและผู้สอนที่เป็นพระภิกษุและสามเณร โดยนำหลักสูตรจากประเทศเพื่อนบ้านมาปรับใหม่ เช่น อินเดีย พม่า และไทย อบรมอาจารย์ให้มีความรู้ด้านภาษาบาลี และไอซีทีมากขึ้น และด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า เวลาเรียนไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะเริ่มเรียนเวลา 12.30 น. และเลิกเวลา 16.30 เนื่องจากต้องฉันภัตตาหารเพลก่อนเข้าเรียนแต่เนื้อหาที่ต้องเรียนหลักสูตรปกติสายสามัญ และยังต้องเรียนเพิ่มวิชาทางพระพุทธศาสนา ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนรายวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา แนวทางคือ เพิ่มเวลาเรียนโดยมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมากขึ้น เน้นการใช้สื่อไอซีที เข้ามาช่วยในการสอนให้มากขึ้น มีการปรับวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น พลศึกษา เป็นการเดินจงกรม ศิลปศึกษา เป็นการเทศน์ การแสดงธรรมเทศนาและด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาพบว่า ยังขาดตำรา เอกสารการสอน ที่ทันสมัย สื่อไม่ทันสมัย ขาดผู้เชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อการสอน ห้องสมุดมีผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย เอกสารไม่ทันสมัย แนวทางคือ สนับสนุนให้ผลิตสื่อการสอนในรายวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สนับสนุนการใช้สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ตและด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาพบว่า ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนโดยเฉพาะวิชาทางพระพุทธศาสนา เช่น ธรรมบาลี ซึ่งไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงและการนำไปใช้ในอนาคต อาจารย์ผู้สอนที่เป็นพระภิกษุ มีกิจนิมนต์มาก ส่งผลต่อการประเมินผลการเรียนการสอน แนวทางคือ ปรับวิชาเรียนให้มีความสอดคล้องเหมาะสมทันสมัยกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปมากขึ้น เช่นการประยุกต์ใช้ธรรมบาลีกับชีวิตประจำวัน กรณีติดกิจนิมนต์ให้มีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและนำเสนองานหรือการสอนชดเชยและด้านห้องสมุด ปัญหาพบว่า ยังขาดแคลนหนังสือ ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งานและเอกสารที่เป็นปัจจุบันทันสมัย ผู้เรียนเข้าใช้บริการน้อย แนวทางคือ จัดหาเอกสาร ตำราที่ทันสมัยและเพียงพอ สนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นและด้านการนิเทศภายใน ปัญหาพบว่า ยังขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศมาให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ครู ในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ แนวทางคือ เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอน จัดให้มีการประชุมทุกวันจันทร์ ติดตามสอบถามงานต่าง ๆ ที่ยังคงค้างคาและไม่เข้าใจให้ข้อคิดเห็นในการทำงานร่วมกันในทุกด้าน ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการต้องได้รับการแก้ไขให้คุณภาพการศึกษาทั้ง 6 ด้านของวิทยาลัยสงฆ์จำปาสักมีความเป็นสากลและทันสมัยมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระราชปรีดี สุภษดี ประธาตุ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากผลการวิเคราะห์ทุกขั้นตอน พบว่า สภาพดำเนินงานวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีโครงสร้างการบริหารงานวิชาการเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่มีจุดเด่นคือ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือมุ่งให้การศึกษาวิชาส่งเสริมการให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนา และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีผลต่อการบริหารงานด้านอื่น ๆ คือด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ที่ต้องกระจายกำลังคนไปตามวิทยาเขตทั่วประเทศทำให้แต่ละวิทยาเขตต้องเร่งสร้างบุคลากรทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ สำหรับด้านหลักสูตรและการวัดผลประเมินผลของมหาวิทยาลัยที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ พบว่า มีการจำกัดหลักสูตรเฉพาะทางจึงไม่สามารถดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป จึงมีจุดอ่อนอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนยังอยู่ในระดับ

ปริญญาตรีแทนการพัฒนาหลักสูตรในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในด้านพระพุทธศาสนาและการวัดผล ประเมินผลที่กระจายไปตามวิทยาเขต ไม่มีการจัดการให้เป็นระบบมาตรฐานของมหาวิทยาลัยได้ สำหรับการบริหารงานวิชาการที่ได้รับผลจากมาตราต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานบุคลากร ทำให้มีจุดอ่อนที่จะต้องพัฒนาอย่างรีบด่วนคือ การเพิ่มพูนองค์ความรู้ในระดับปริญญาตรีที่สูงขึ้น และตำแหน่งทางวิชาการเนื่องจากมาตราในหมวด 2 ของพระราชบัญญัติได้ลือเนื้อความของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานการอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเน้นด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและผู้สอนให้มีความเหมาะสมและมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการนิเทศภายในเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลส่งเสริมการใช้สื่อที่ทันสมัยประสานผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศภายในมาให้ความรู้แก่บุคลากร
3. ควรส่งเสริมให้มีระบบการวัดและประเมินผลการเรียนที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. ควรสนับสนุนให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและเอกสารตำราที่ทันสมัยในห้องสมุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสักประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการวิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก เมืองปากเซ แขวงจำปาสักประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ วรรณพันธ์. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบางไผ่เถื่อน (ต้นตอวิสัยทัศน์ประชาชนกุล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2550.
- นิลวรรณ วัฒนา. การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2556.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2546.
- พระราชปรียัติ (สฤชดี ประธาตุ). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2549.

ไพบูลย์ กุลมงคล. ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. ปรินิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.

อดิพงษ์ สุขนาค .การพัฒนารูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบ้านทุ่งกรดสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556.